

Aire fresc al Congrés

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, editorial, 9.04.08

Un corrent d'aire fresc sembla haver envaït el Congrés dels Diputats amb l'inici de la nova legislatura. Si més no, aquesta saludable conclusió es pot extreure del to del debat d'investidura celebrat ahir. D'una banda, el candidat a president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, va exposar la seva intenció de pactar amb el PP els grans temes d'Estat: reforma de la justícia --incloent-hi la renovació del Consell General del Poder Judicial i del Tribunal Constitucional--, política antiterrorista, finançament autonòmic i presidència de la UE, que recaurà en Espanya el 2010. Davant d'aquesta mà estesa, el líder de l'oposició, Mariano Rajoy, va saber mostrar un esperit constructiu, però sense renunciar al seu dret --i el seu deure-- d'exercir una oposició fèrria. Una pista claríssima de per on anirà el cop de timó que Rajoy pretén donar al PP.

On més va collar el cap de l'oposició va ser a l'abordar la situació econòmica. Així, mentre Zapatero insistia en el terme "desacceleració" i atribuïa la frenada a la crisi financera internacional, Rajoy apuntava que l'economia espanyola té xacres per la nul·la gestió del Govern anterior. Es tracta d'un debat raonable que és el que es podia esperar entre un partit que va guanyar les eleccions del 9 de març amb 11 milions de vots i un altre que les va perdre amb 10 milions.

El líder socialista també va tenir les seves paraules cap a Catalunya. Va assegurar que no faltarà l'aigua perquè el Govern d'Espanya, d'acord amb el de la Generalitat, prendrà les mesures oportunes una vegada escoltats els tècnics; va defensar el túnel de l'AVE que passarà per l'Eixample; es va comprometre amb el desenvolupament de l'Estatut, i va plantejar un

marc polític acceptable per al finançament de les comunitats autònomes, respecte a l'establert per la norma catalana. Ni el Govern tripartit ni CiU poden tenir motius de queixa en l'exposició de Zapatero.

El discurs d'investidura, que en definitiva és una declaració d'intencions, augura un cicle polític nou, en què les dificultats econòmiques estaran en primer pla i en el qual es pot somiar amb una recomposició del consens sobre la política antiterrorista. Però hi haurà altres temes estrella --el canvi climàtic o el sistema educatiu-- en què l'oposició i les comunitats autònomes tindran molt a dir. Desitgem que ho facin sense elevar el termòmetre de la crispació a les cotes a què va arribar els últims anys.